

Nr. 942

Su schwätze mir

Hungrije on Satte!

■ Von Katharina Schaaf

Mir ginn däm Frehling jetzt entgähn
– wie scheen fier Land on Lait!
Paar Schnieflocke, dä Wend on Rähn
passe zor Fastezäit.

Fastezäit, dat heißt verzichte –
manichmol och off Sonneschäin,
off die üppiye Gerichte,
fette Brohte, Wuurscht on Wäin.

Alles wierd zorzäit gedrosselt –
Kaaflöst on dä Köcheschmaus.
Statt zo Reise wierd gebosselt,
wo et niedisch es em Haus.

Körper, Gaist mol zo entlöfte,
hölt sich da Gestresste vur.
Zo entschlacke on entgefte –
dat nennt mer dann „Fastekur“.

Schang, dä doht sich selwer lowe
fier säin brav Enthaltamkait.
Och dat Liss reeft stolz von owe:
„Guck, mir passt widder mäi Klaid!“

Et get „Hungrije on Satte“:
„Satt“ speckt ab bäim Fastebrauch,
on dä „Arme“ hungrisch-matte
trieht stets säin „schweres Kräiz“
statt Bauch.

Katharina Schaaf 19.2.05